EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.9.2015
COM(2015) 460 final

2015/0218 (COD)

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**

**om indførelse af påtrængende autonome handelsforanstaltninger for Republikken Tunesien**

# BEGRUNDELSE

## 1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

### • Begrundelse for og formål med forslaget

Den nuværende ramme for handelsforbindelser mellem Den Europæiske Union og Republikken Tunesien ("Tunesien") fremgår af Euro-Middelhavs-associeringsaftalen ("aftalen"), der blev undertegnet i 1995. Aftalen trådte i kraft i 1998 og dannede grundlaget for etableringen af et frihandelsområde, som også omfattede en gradvis liberalisering for landbruget. Tunesien og EU står for at skulle indlede forhandlinger om etablering af en vidtgående og bred frihandelsaftale (DFCTA), som navnlig vil betyde en større liberalisering af handel med landbrugsprodukter.

Terrorangrebet den 26. juni 2015 i Sousse fik EU til at reagere på behovet for yderligere støtte til den politiske og økonomiske overgang i Tunesien med konkrete og målrettede tiltag, som kan få virkning i løbet af kort tid.

Den 20. juli 2015 drøftede Rådet for Udenrigsanliggender situationen i Tunesien og hvilke konkrete foranstaltninger EU kunne træffe for at støtte landet. Rådet vedtog konklusionerne om Tunesien[1], hvoraf det fremgik, hvilke tiltag der skal iværksættes for at støtte den politiske overgang i Tunesien og landets økonomi.

På baggrund heraf foreslår Europa-Kommissionen, at landet skal tilbydes et midlertidigt, ensidigt toldfrit toldkontingent på 35 000 ton årligt for Tunesiens eksport af olivenolie til Unionen i form af en autonom handelsforanstaltning. Dette kontingent vil være til rådighed i en periode på to år, fra 1. januar 2016 til 31. december 2017. Denne ekstra mængde vil der blive åbnet for, når det eksisterende toldfrie kontingent på 56 700 ton, som er fastlagt i aftalen, er opbrugt.

Olivenolie er Tunesiens vigtigste landbrugseksportvare til EU, og olivenolieindustrien er en vigtig del af landets økonomi, idet den giver direkte og indirekte beskæftigelse til mere end en million mennesker og udgør en femtedel af landets samlede beskæftigelse inden for landbruget.

Det skal bemærkes, at denne indrømmelse ikke må få konsekvenser for resultatet af de landbrugsforhandlinger, som det er planen skal indledes i oktober 2015 inden for rammerne af DCFTA.

## 2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 207, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Initiativet hører under EU's enekompetence ifølge artikel 3, stk. 1, litra e), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

## 3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Foranstaltningerne kan føre til en lille nettoforøgelse af importen, da det meste af kontingentforhøjelsen sandsynligvis vil erstatte den nuværende handel med aktive forædlingsprodukter (ca. 50 000 ton olivenolie om året under ordningen for aktiv forædling), hvorved importen under denne ordning vil blive mindsket. Virkningerne for budgettet

[1] Rådets konklusioner om Tunesien - dokumentnummer 11076/15

(toldopkrævningen) kan der ikke sættes præcise tal på for øjeblikket, men de anses for at ville blive ubetydelige.

2015/0218 (COD)

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**

**om indførelse af påtrængende autonome handelsforanstaltninger for Republikken Tunesien**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Euro-Middelhavsaftalen[2] danner grundlaget for forbindelserne mellem Unionen og Tunesien.

(2) Efter terrorangrebet den 26. juni 2015 i Sousse i Tunesien erklærede Rådet for Den Europæiske Union i sine konklusioner fra 20. juli 2015, at Unionen i samråd med sine medlemsstater ville undersøge muligheden for at træffe ekstraordinære foranstaltninger til støtte af den tunesiske økonomi.

(3) Olivenolie er Tunesiens vigtigste landbrugseksportvare til Unionen, og olivenolieindustrien er en vigtig del af landets økonomi.

(4) Som det fremgår af målene i den europæiske naboskabspolitik og i Euro-Middelhavsaftalen, kan Unionen bedst støtte Tunesiens økonomi ved at være et attraktivt og pålideligt marked for Tunesiens eksport af olivenolie. Det kræver, at der er autonome handelsforanstaltninger, som giver mulighed for import af dette produkt i Unionen på grundlag af et toldfrit kontingent.

(5) For at forhindre svig bør de påtænkte autonome handelsordninger være betinget af, at Tunesien efterlever Unionens regler vedrørende varers oprindelse og de hertil knyttede procedurer, og at der er et effektivt administrativt samarbejde med Unionen fra Tunesiens side.

(6) Hvis stabiliteten på olivenoliemarkedet i Unionen skal bevares, kræver det, at de ekstra mængder som følge af de autonome handelsforanstaltninger først gøres tilgængelige, efter at den mængde af det årlige toldfrie kontingent af olivenolie, som er fastlagt i artikel 3, stk. 1, i protokollen til Euro-Middelhavsaftalen, er opbrugt.

[2] Euro-Middelhavs-aftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side (EFT L 97 af 30.3.1998, s. 2).

(7) Artikel 184 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013[3] indeholder regler for forvaltningen af toldkontingenter. Disse regler bør også gælde for de i denne forordning omhandlede foranstaltninger.

(8) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser hvad angår overholdelse af de betingelser, som præferencebehandlingen er omfattet af. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves med bistand fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[4].

(9) Hensigten med de specifikke autonome handelsforanstaltninger, som indføres ved denne forordning, er at afhjælpe den vanskelige økonomiske situation, som Tunesien befinder sig i for øjeblikket på grund af terrorangrebene. Disse foranstaltninger bør derfor være tidsbegrænsede og ikke påvirke forhandlingerne mellem Unionen og Tunesien om etablering af en vidtgående og bred frihandelsaftale (DCFTA), som skal påbegyndes i oktober 2015. Det kan overvejes at forlænge anvendelsesperioden ved udgangen af denne periode, hvis markedssituationen eller fremskridt i DCFTA-forhandlingerne berettiger hertil.

(10) I betragtning af de svære skader, som Tunesiens økonomi, især turismesektoren, har lidt som følge af terrorangrebet i Sousse den 26. juni 2015, og af behovet for at træffe foranstaltninger, som kan afhjælpe den økonomiske situation i Tunesien på kort sigt, blev det anset for passende at indføre en undtagelse fra den otteugers periode, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*

***Præferencebehandling***

Til import af olivenolie med oprindelse i Tunesien henhørende under KN-kode 1509 10 10 og 1509 10 90 åbnes et årligt toldfrit kontingent på 35 000 ton.

*Artikel 2*

***Betingelser for udnyttelse af importtoldkontingentet***

For at kunne udnytte det i artikel 1 i denne forordning omhandlede importtoldkontingent skal Tunesien overholde reglerne om varers oprindelse og om de hertil knyttede procedurer, som er omhandlet i protokol nr. 4 til Euro-Middelhavsaftalen.

---

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

*Artikel 3*

***Adgang til det årlige toldkontingent***

Det årlige toldkontingent, der er omhandlet i artikel 1 i denne forordning, gøres først tilgængeligt, efter at den mængde af det årlige toldfrie kontingent af olivenolie, som er fastlagt i artikel 3, stk. 1, i protokol nr. 1 til Euro-Middelhavsaftalen, er opbrugt.

*Artikel 4*

***Forvaltning af kontingentet***

Kommissionen forvalter toldkontingentet i overensstemmelse med artikel 184 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

*Artikel 5*

***Midlertidig suspension***

Skønner Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser på manglende overholdelse fra Tunesiens side af betingelserne i artikel 2, kan den vedtage en gennemførelsesretsakt, som suspenderer hele eller en del af den præferencebehandling, som er omhandlet i artikel 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.

*Artikel 6*

***Udvalgsprocedure***

1. Kommissionen bistås af Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter, der er nedsat ved artikel 229 i forordning (EU) nr. 1308/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 7*

***Ikrafttræden og anvendelse***

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

| | |
|---|---|
| *På Europa-Parlamentets vegne* | *På Rådets vegne* |
| *Formand* | *Formand* |